

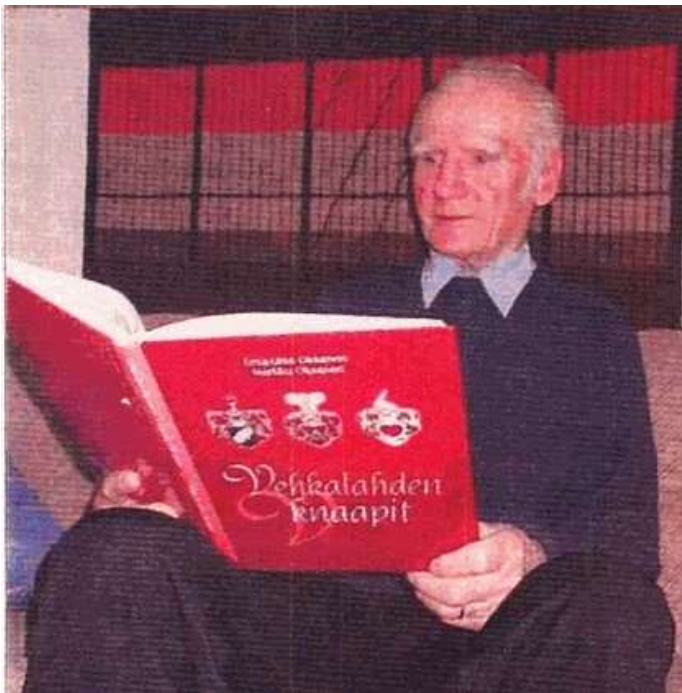
Vehkalahden knaapit vuoden 2003 sukukirja

Kymen Sanomat keskiviikkona 24. maaliskuuta 2004

Vehkalahden knaapit historian kuvastimina

Vuoden 2003 sukukirjaksi nimetty Vehkalahden knaapit tuulettaa luutuneita sukututkimuskaavoja.

Kirja tarjoaa knaappisukujen kautta kuvastimen aikansa historiaan.

Täynnä tietoa.

Kunnallisneuvos Kauko Suurnäkki Haminasta kuului Vehkalahden knaapit -sukukirjan toimikuntaan. Mies on tyytyväinen lopputulokseen. Erityisen iloinen hän on Suomen Sukututkimusseuralta saadusta Vuoden 2003 sukukirja -tunnustuksesta.

EIJA-KAARINA MÄKELÄ

HAMINA ■ Vehkalahtelaiset knaappisuvut Husgafvelit, Pihlhjertat ja Tulikourat kaipasivat yhtenäistä koostetta esi-isiensä 400 vuoden mittaisesta historiasta. Muun muassa asepalvelulla kuninkaalta elinikäisen verovapauden ansainneiden knaappien menemiset ja tulemiset oli pääosin valmiiksi tutkittu. Sukukirjatoimikunnan jäsen **Anneli Hollamaa** oli kiertänyt arkistoja Tarttoa myöten ja koonnut knaappien vuosisatojen mittaiset vaiheet yhteen.

Vehkalahden knaapeista ei kuitenkaan haluttu pelkkää perinteistä sukututkimusta, vaan historiaan peilautuva sukukirja. Kolmisen vuotta sitten perustettu kirjatoimikunta päätyi palkkaamaan sukukirjalle kirjoittajan. Anjalankoskella kasvanut **Eeva-Liisa Oksanen** ja hänen toimittajamiestensä **Markku** saivat työn tehtäväkseen.

Kirjoitusrima korkealla

-Työläintä oli loppuhionta, luotaa Eeva-Liisa Oksanen vuoden mittaista kirjoitusprosessia. Vaikka suurin osa aineistosta oli jo valmiina, vaati työ vielä tarkennuksia alkuperäislähteistä. Myös uutta perusaineistoa tuli mukaan.

Kirjoitusrima nostettiin heti korkealle. Tekstistä haluttiin elävää, mikä vaati perehtymistä kunkin ajan yleiseen kehitykseen. Vain siten yksittäiset ihmiset ja suvut voitiin sijoittaa kehityksen osaksi.

Knaappien sukukirja tuo esiin paitsi Kymenlaakson myös koko Suomen vaiheita. Knaappien keralla käydään myös Euroopan taistelukentillä.

Utelias, sinnikäs ja kärsivällinen

- Sukututkimus, sukukirjan teko, on parhaimmillaan löytämisen riemua ja oivaltamisen iloa. Pahimmillaan se on tuskallista neulan etsimistä lähdeaineistojen heinäsuovasta, Eeva-Liisa Oksanen luettelee.

- Yksittäisten henkilöitten kanssa ei saa tehdä virheitä.

Sukututkijan on Oksasen mukaan oltava ennen kaikkea utelias, sinnikäs ja kärsivällinen.

Malliksi muille

Valtakunnallista tunnustusta tuli viime lauantaina, kun Suomen Sukututkimusseura nimesi Vehkalahden knaapit vuoden 2003 sukukirjaksi. Julkistus tapahtui 27.sukututkimuspäivillä Tampereella.

Valinnan tehnyt raati nosti esiin sukututkimuksen ja historiatutkimuksen onnistuneen yhdistämisen. Sen mielestä kirja antaa suunnan sukututkimuksen laajentamiselle. Kehuja tuli myös tyylikkäästä ulkoasusta ja taitosta.

"Tunnustus hivelee"

Tyytyväisiä sukukirjaan ja sen saamaan tunnustukseen ovat myös knaappien jälkeläiset.

-Totta kai valtakunnallinen tunnustus hivelee, kirjoitoimikunnassa istunut haminalainen kunnallisneuvos **Kauko Suurnäkki** myöntää. Varsinkin, kun rahoituspuolella tuli takapakkia muun muassa kotikunnilta Haminalta ja Vehkalahdelta sekä Kymenlaakson rahastolta.

Kirjoittajat saavat kiitosta juohevasta yhteydenpidostaan. Kirjatoimikunta tiesi missä menttiin.

- Kelpaa tällaista kirjaa lukea ja näyttää.

Vehkalahden knaapit -sukukirja

- Husgafvel-Seura ry:n, Pihlhjerta Knaappisuku ry:n ja Tulikouran sukuseura ry:n tilaama sukututkimus.
- Kirja kertoo knaappisukujen vaiheet keskiajalta 1700-luvulle,jokainen oman aikakautensa historiallisissa kehyksissä.
- Kirjoittajat Eeva-Liisa ja Markku Oksanen, tekninen toteutus ja taitto Johan Ulfvens.
- Julkaistiin 20.3.2003, painopaikka Karisto Oy Hämeenlinna.
- Painos 1 000 kappaletta, kustannukset 23 700 euroa.
- 212 sivua, vaakunoita, sinettejä, piirroksia, karttoja, sukutauluja,
- Vehkalahden knaapit nimettiin XXVII sukututkimuspäivillä 21.3.2004 Vuoden 2003 sukukirjaksi.

Vehkalahden knaapit

- Ryhmä sukuja, jotka 1381-1783 nauttivat verovapautta eli rälssiä vastineeksi kruunulle tekemistään palveluksista muun muassa rannikon vartiotulista ja puolustuksesta sekä ase- ja ratsumiesten varustamisesta.

- Vartioivat keskiajalla suurta rantatietä ja rannikkoa.

- Vain yhden knaapin, Elias Husgafvelin aateluus tunnustettiin. Vuosiluku oli 1774.

- Knaappien mieslukuihin ja näkyvään ryhmään kuului vielä vuonna 1782 noin 150 henkeä.

-Venäjän keisarinna Katariina II lakkautti knaappien verovapauden 1783.